

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studentky: Petra Svobodová

Název práce: Popularity olympijských her u studentů středních a vysokých škol

Cíl práce: Zjistit znalosti studentů o olympijských hrách.

Jméno oponenta: Jan Šíma

Celková náročnost práce:

podprůměrná   **průměrná**   nadprůměrná

Kritéria hodnocení práce – stupně hodnocení:

výborně   -   velmi dobře   -   dobře   -   nevyhovující

Stupeň splnění cíle práce	velmi dobře
Logická stavba práce	velmi dobře
Práce s literaturou – citace, vlastní komentář	výborně
Adekvátnost použitých metod	dobře
Hloubka tematické analýzy, vlastní přínos studenta/studentky	výborně
Úprava práce: text, grafy, tabulky	výborně
Pravopis a stylistika	výborně

Praktická či teoretická využitelnost zpracování:

podprůměrná   **průměrná**   nadprůměrná

Hodnocení práce:

Předkládaná bakalářská práce je zaměřená na popularitu olympijských her, přičemž popularita je zde měřena pomocí znalostí respondentů vztahující se k minulým a současným hrám.

Autorka práce správně popisuje, že je to pouze jedno z hledisek, jak popularitu sledovat a ve své teoretické části předkládá další, obvyklejší způsoby, jak lze popularitu měřit. V teoretické části provedla studentka velmi kvalitní rešerši odborné literatury zabývající se vymezením pojmu „popularita sportu“ a celou jednu kapitolu věnovala také přehledu dvou rozsáhlejších výzkumů na toto téma. Pouze jediná z mnoha prezentovaných definicí pracuje kromě obvyklých kritérií (počet členů, zájem o daný sport, atraktivita, návštěvnost a sledovanost) také se znalostí (Noha, 2011). Přesto právě toto kritérium si jako jedno jediné studentka zvolila. Připouštím, že povědomí či znalost může být jedním z více faktorů, jak sledovat popularitu daného sportu či her, ale jako jediný faktor k hodnocení popularity nestačí. Znalost sama o sobě není faktorem či prediktorem popularity a lze to dokázat na mnoha příkladech.

Cíle a úkoly práce jsou napsány jasně a srozumitelně, přestože dílčí úkoly autorka práce formuluje spíše jako operacionalizaci výzkumu, než aby chronologicky seřadila jednotlivé úkoly vedoucí ke splnění hlavního cíle práce.

V metodické části práce autorka vhodným způsobem kombinuje teorii dle Kozla (2006) s aplikací této teorie do praxe v podobě popisu konkrétních kroků k dosažení cíle. Již v této kapitole pomocí výšečových grafů studentka představuje rozložení výzkumného souboru. Z něj je patrné, že některé skupiny, na které chce studentka výsledky zobecňovat, jsou zastoupeny nedostatečně. Dílčím cílem diplomantky bylo získané výsledky porovnat podle druhu a oboru studia. Na tyto analýzy druhého stupně však nemá dostatečný počet respondentů. Nelze například na základě odpovědí od 58 středoškoláků spolehlivě zobecňovat výsledky na základní soubor o počtu více než 400 tisíc studentů.

Design výzkumu nebyl podle mého názoru zvolen správně. Problematické se mi jeví zejména volba elektronického dotazování. Je známo, že elektronický dotazník na určité téma vyplní obvykle ten, kdo má k danému tématu vztah. Tato skutečnost následně silně ovlivňuje výsledky a ty nejsou věrohodné. Skutečnost, že dvě třetiny respondentů provozuje sportovní aktivitu alespoň 3x týdně napovídá tomu, že tento problém nastal i ve výzkumu autorky (tato statistika silně nekoresponduje s mezinárodní studií, kterou pro WHO realizuje Univerzita Palackého v Olomouci).

Zkušenosti dalších výzkumníků a IT specialistů navíc vypovídají o tom, že někteří respondenti dotazování na znalost čehokoliv prostřednictvím elektronického dotazníku mají tendenci si správné odpovědi nejprve vyhledat a teprve pak na otázky odpovědět. A to i přesto, že se jedná o anonymní dotazování. Skutečnost, že dvě třetiny z respondentů znají rok konání prvních olympijských her, tuto teorii podporuje.

Domnívám se, že kdyby studentka sbírala data osobně, přímo ve školách, podařilo by se jí získat více vyplněných dotazníků. Navíc by podle mého názoru byly znalosti studentů o mnoho menší, neboť by dotazník vyplnili i studenti, kteří nemají k OH silný vztah. Takto získané výsledky by měly větší vypovídající schopnost, zvláště pokud mají být vztaženy na všechny studenty bez ohledu na jejich osobní preference.

V Diskusi autorka práce připouští, že pro určení popularity by bylo potřeba zjišťovat další aspekty. Správně se také vrací k poznatkům prezentujícím v teoretické části své práce. Diskuse by však mohla být širší.

Práce je po formální stránce na výborné úrovni. Cíle bylo dosaženo, protože tím nebylo určité popularity, ale „zjistit znalost studentů středních a vysokých škol o olympijských hrách“. Výsledky jsou zatíženy velkou statistickou chybou a také o spolehlivosti odpovědí respondentů pochybuji. Připouštím však, že tyto pochybnosti jsou v roli čistých spekulací a mohu se v nich mýlit. Práci hodnotím jako velmi dobrou, ve srovnání s ostatními jako nadstandardní.

Otázky k obhajobě:

- 1) Domníváte se, že by výsledky vašeho dotazování dopadly obdobně, kdybyste šla cestou osobního dotazování v učebnách středních a vysokých škol?

Navržený klasifikační stupeň: výborně – velmi dobře v závislosti na průběhu obhajoby

Prohlašuji, že nejsem v rodinném či jiném soukromém vztahu ke studentce.

V Praze dne 10. 4. 2019

.....
PhDr. Jan Šíma, Ph.D.